

problemet med overledighed blandt kvinder i den fødedygtige alder. Overordnet set vil barseludligningen også medvirke til at bryde det kønsopdelte arbejdsmarked og sikre ligeløn. Sammen med oppositionens forslag om at øremærke 12 uger af barselorloven til fædre (Beslutningsforslag nr. B 66) vil dette betyde et stort fremskridt for ligestillingen på arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet og SF lægger vægt på, at arbejdsmarkedets parter selv har fået og udnyttet muligheden for at lave deres egne barseludligningsordninger via aftalesystemet. En stor del af arbejdsmarkedet er allerede i dag dækket af decentrale barseludligningsordninger, og det vil også fremover være muligt at oprette decentrale ordninger.

Den lovbaserede ordning ligger tæt op ad den model, der er aftalt på DA/LO-området. Socialdemokratiet og SF har lagt vægt på, at lovgivningen ikke skal undergrave den aftale, som arbejdsmarkedets parter har indgået. Modellen løser ikke alle problemer, og derfor vil Socialdemokratiet og SF også opfordre arbejdsmarkedets parter til konstant at søge at forbedre de eksisterende ordninger eller søge at oprette decentrale ordninger. Socialdemokratiet og SF har lagt vægt på, at der er indføjet en revisionsklausul i loven, som betyder, at loven 3 år efter dens ikrafttræden bliver taget op til revision på baggrund af en uafhængig evaluering af de ligestillingsmæssige effekter af loven, herunder om den har haft en tilfredsstillende effekt på ligestillingen med hensyn til brancher, arbejdsfunktioner og lønudvikling. Socialdemokratiet og SF er også tilfredse med, at udviklingen vil blive fulgt tæt af Ligestillingsafdelingen, og at aftalepartierne hvert år skal drøfte udviklingen.

Der er fortsat et uløst problem, idet virksomhederne i de decentrale ordninger skal betale moms af de ydelser, de får fra ATP, mens det ikke gælder for virksomhederne i den lovbaserede ordning. Ministeren har ikke fundet det muligt at fritage de decentrale ordninger for moms, og man har ikke kunnet finde andre løsninger på problemet. Socialdemokratiet har foreslået, at virksomhederne under den lovbaserede ordning indbetaler et ekstra beløb, som svarer til den ekstra udgift, de decentrale ordninger har ved at bruge ATP. De ekstra midler kunne så have været brugt til f.eks. en styrket forskningsindsats i ligestilling på arbejdsmarkedet. Det ønskede re-

geringen ikke, men Socialdemokratiet og SF vil kraftigt opfordre ministeren til at fortsætte med at undersøge mulighederne for, at dette problem bliver løst.

Samtidig beklager Socialdemokratiet og SF dybt, at regeringen ikke har ønsket at inkludere de selvstændigt erhvervsdrivende i barseludligningsordningen. Socialdemokratiet og SF mener, at den manglende barseludligning for selvstændige er en af de væsentligste barrierer for unge – især kvindelige – iværksættere. Hvis regeringen mener det alvorligt, at man gerne vil have flere kvindelige iværksættere, vil en barseludligning være et godt sted at starte. Socialdemokratiet og SF havde gerne set, at gruppen af selvstændige blev en del af den obligatoriske ordning, og derfor støtter Socialdemokratiet og SF de ændringsforslag, som Det Radikale Venstre og Enhedslisten har stillet til lovforslaget.

Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget hilser barseludligningen velkommen som et skridt i den rigtige retning, fordi den udligner udgifterne til barsel mellem brancher og virksomheder, der har mange mænd ansat, og brancher og virksomheder, der har mange kvinder ansat. Den udligning er med til at reducere den økonomiske byrde for de virksomheder, som har mange medarbejdere, der går på barsel. Loven kan på den måde gøre det lettere for kvinder i den fødedygtige alder at få et arbejde. Loven signalerer også, at det er et fælles ansvar at sikre gode vilkår under barsel i Danmark.

Det Radikale Venstre og Enhedslisten havde dog gerne set, at barseludligningen var baseret på en lønsumsmodel frem for et fast bidrag pr. medarbejder. På samme måde havde Det Radikale Venstre og Enhedslisten også gerne set, at refusionen fra udligningen skete på en sådan måde, at arbejdsgiverne fik en større del af udgiften til løn under barsel dækket, også for relativt højt-lønnede ansatte. Det ville have banet vejen for en højere udligning og derved gjort det lettere for højerelønnede – navnlig fædre – at forhandle sig til fuld løn under barsel. Barseludligningen, som den her vedtages, betyder, at arbejdsgivere til forældre på barselorlov maksimalt får 22.000 kr. om måneden i refusion for løn under barsel.

Derfor kan det ikke forventes, at loven vil ændre på længden af den orlov, typisk lavtlønnede mødre tager, og den orlov, typisk højerelønnede fædre tager. Det vil fortsat være kvinden, som i